מי שאחזו פרק שביעי גיטין

עב:

עין משפט נר מצוה

לה א מיי׳ פ״ח מהל׳ זכייה ומתנה הלכה יד סמג עשין סב טוש״ע ח״מ סי׳ רי סעיף ב:

לו ב מיי׳ פ״ב מהל׳ גירושין הלכה יב סמג עשין נ טוש״ע אה״ע סי׳ קמח סעיף טז:

לז ג מיי׳ פ״ח מהל׳ זכייה הלכה ב סמג עשין פט טוש״ע ח״מ סי׳ רי סי״ב:

תוספות רי״ד

דין לאפוקי מדרי׳ יוסי דאמר זמנו של שטר מוכיח עליו: **מתני׳** הרי זה גיטיך מהיום אם מתי מחולי זה ועמד והלך בשוק וחלה וכפ אומדין אותו אם מחמת חולי הראשון מת הרי זה גט ואם לאו אינו גט: אמר רב הונא גיטו כשתנתו מה מתנתו עמד תחת אף גיטו אם עמד תחת. פי׳ מתנתו דש״מ אע״ג דשמטא קא יהיב ולא פירש אם מתי אם עמד מחולי מתנתו בטלה דאגן סהדי דלא נתן אלא מחמת מיתה לא אם יבריא אף גיטו נמי אע״ג דיהיב לה בשתמא ולא פי׳ אם מתי אם עמד תחת שלא נתן לה אלא ע״ד מיתה לא ע״ד שיבריא

מסורת הש״ס

אי א״ר יוסי בעל׳ פה. אם מקטל כדבורו הוכחת זמן השטר כיון שאין כתוב בו מהיום: **לרבא פשיטא ליה.** מכאן קשה על רבה״ס לפי׳ בית ובותלין (ב״ב קנ.) גבי בעי מיניה רבה נחמן בהקנאה מהו פי׳ אם מועיל הקנאה כמו מהיום ג״ל בהקנאה מיהו צריך ופי׳ רבה״ס היינו דלא כר׳ יוסי והכא משמע דסבר רבה כר׳ יוסי ותו״ש דהתם מיירי בשאין בתוב זמן אמר רב הונא גיטו כשתנתו מה מתנתו. פרש״י ור״ת מה מתנת שכיב מרע בלא שום מגמי מוחר אף גיטו נמי אם עמד מוחר ממילא בלא שום מגמי ומסיק דרבה ורבא דף ע״ל הא דרב הונא דכיון דאם עמד מוחר וכי מיית הוי גיטא אמרי יש גט לאחר מיתה כמו מתנה שאינה אלא עד לאחר מיתה כמו כן גט אין להקשות לפירושו דכיון דאם עמד מוחר מה צריך למימר למיתני מהיום אם מת מעכשיו אם מת בסתם נמי הוי מהיום וכמעכשיו דלעיל לשמועינן אף שאין מסיים ואינה לאחר מיתה אלא בשאין עמד מוחר אם עמד כך הוא ומיהו י״ל דשמועה לא שכיב כרע הוא אלא דבא לומר דאפילו כרעה ומיהו קשה דהא אמרי בפרקין (ב״מ דף פו.) הסוכר שכיב מרע לבתר גט לבתר מיתה אינה אמרה בתר מיתה ליה בתר מיתה אלא קיימת בידך אלא ובקמר דסטומי מילי אינהו ופריך פשיטא ואמאי פשיטא והא רב הונא אית ליה הכא אם עמד מוחר ע״כ נראה לר״ת שכ״מ שאמן גט ולא התנה דאם עמד אינו מוחר ולא אמי למתנת שכ״מ דאם עמד לאחר מיתה אינה אלא כלל אלא לאחר מיתה גט ואינו גט דברי חכמים רבי אומר כזה גט רבי יוסי מאי היא דתנן (ב״ב קנ.) כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מיכן ועד ר״ב חדש כתבוהו בתוך ר״ב חדש ונתנו לאחר ר״ב חדש אינו גט ר׳ יוסי אומר כזה גט: זה גיטיך מהיום אם מתי מחולי זה ועמד והלך בשוק כו׳: (ו) אמר רב הונא גיטו כמתנתו מה מתנתו (א) אם עמד חוזר אף גיטו אם עמד חוזר ומה גיטו אע״ג דלא פריש (ב) כיון דאמר כתובו אע״ג דלא אמר תנו (ג) אף מתנתו כיון דאמר תנו אע״ג דלא קנו מיניה תנן זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה ועמד והלך בשוק וחלה ומת אומדים אותו אם מחמת חולי הראשון מת ה״ז גט אם לאו אינו גט וא״א אם עמד חוזר למה לי אומדנא הרי עמד אמר מר בריה דרב יוסף משמיה דרבא שניתק מחולי לחולי והא עמד קתני עמד מחולי זה ונפל לחולי אחר והא הלך בשוק קתני הלך על משענתו והא

אי א״ר יוסי בעל פה אי לא אמר ומי מספקא ליה והתנן (ו) ה״ז גיטך אם לא באתי מבאן ועד ר״ב חדש ומת בתוך ר״ב חדש אינו גט ותני עלה (ב) רבותינו התירוה להינשא ואמרי׳ מאן רבותינו אמר רב יהודה אמר שמואל בי דינא דשרו מישחא וסברי לה כר׳ יוסי דאמר זמנו של שטר מוכיח עליו אלא מספקא ליה אי הלכה כר׳ יוסי בעל פה או אין הלכה ומי מספקא ליה והאמר רבא ה״ז גיטיך אם מתי ושאני מת ה״ז גט כשאמות ולאחר מיתה אין זה גט היכי דמי אילימא דאמר לה מהיום ורבנן צריכא למימר והתנן מהיום אם מתי ה״ז גט ואלא לאו דלא אמר לה מהיום ור׳ יוסי ש״מ הלכה כר׳ יוסי לרבא פשיטא ליה לרב הונא מספקא ליה ואב״א לעולם דאמר לה מהיום ורבנן והני לישני איצטריכי ליה שאני מת כאם מתי דמי כשאמות כלאחר מיתה דמי ואיבא דמתני לה אסיפא זה גיטך לאחר מיתה לא אמר כלום אמר רב הונא ולדברי ר׳ יוסי חולצת פשיטא מדסיפא לרבנן חולצת רישא נמי לר׳ יוסי חולצת מהו דתימא רבי יוסי בהא כרבי ס״ל דאמר ניטא מעליא הוי וחליצה נמי לא תיבעי קמ״ל דלא רבי סבר לה כר׳ יוסי ולא ר׳ יוסי סבר לה כרבי רבי לא סבר לה כרבי יוסי דקתני כזה גט למעוטי דרבי יוסי ור׳ יוסי לא סבר לה כרבי דקתני כזה גט למעוטי דרבי רבי מאי היא (ג) דתניא מהיום ולאחר מיתה גט ואינו גט דברי חכמים רבי אומר כזה גט רבי יוסי מאי היא דתנן (ד) כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מיכן ועד ר״ב חדש כתבוהו בתוך ר״ב חדש ונתנו לאחר ר״ב חדש אינו גט ר׳ יוסי אומר כזה גט: זה גיטיך מהיום אם מתי מחולי זה ועמד והלך בשוק כו׳: (ה) אמר רב הונא גיטו כמתנתו מה מתנתו (א) אם עמד חוזר אף גיטו אם עמד חוזר ומה גיטו אע״ג דלא פריש (ב) כיון דאמר כתובו אע״ג דלא אמר תנו (ג) אף מתנתו כיון דאמר תנו אע״ג דלא קנו מיניה תנן זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה ועמד והלך בשוק וחלה ומת אומדים אותו אם מחמת חולי הראשון מת ה״ז גט אם לאו אינו גט וא״א אם עמד חוזר למה לי אומדנא הרי עמד אמר מר בריה דרב יוסף משמיה דרבא שניתק מחולי לחולי והא עמד קתני עמד מחולי זה ונפל לחולי אחר והא הלך בשוק קתני הלך על משענתו והא

כעל פה. כגון גבי גט שכתב כהלכתו וכשמוסרו לה לומר זה גיטיך אם מתי הלכך לא דמי לשטר שכתב התנאי אלא בשטר גיטין למימר דזמן מוכיח דמהיום קאמר אבל על פה לעולם כי מסרייה ליה הדר ביה מזמן דשטרא ומסרייה ליה ע״מ לגרשה מיתה הוחיל ולא אמר מהיום: **אינו גט.** דהא לא שוייה גט עד ר״ח מדם והוי ל״ט גט לאחר מיתה: **כי דינא דשרו מישחא.** כ׳ יהודה נשיאה שהמיר שמן של עובדי כוכבים במסכת ע״ז (דף ל.): **אם מתי ומאני מת.** לישה משמי לשונות הללו ללשון תנאי הם: **כשאמות.** משמע לכשאמות יהא גט: **צריכא למימר.** הא בהדיא תנן לה במתני׳ מהיום אם מתי ה״ז גט: **ור׳ יוסי.** ותשמעינן רבא דבעל פה נמי אמרה ר׳ יוסי והלכתא כותיה: **דמפני לב.** לדרך הוא לעגל: **ולדברי ר׳ יוסי.** לתמר כי לא אמר מהיום כמאן דאמר מהיום דמי: **תולמ״ם.** דזמן השטר הו״ל כמהיום וכי מפרייה ניהליה ואמר זה גיטך לאחר מיתה מספקא לן אי מנאה הוא אי מזכה הוא: **מדסיפא.** כי אמר מהיום ולאחר מיתה מנאה מתני׳ תולמ״ם לרבנן מכלל דלאחר מיתה לר׳ יוסי נמי תולמ״ם דהא לרבי יוסי כמהיום ולאחר מיתה דמי ור׳ יוסי ורבנן לא מיפלגי אלא בהא דאמרי רבנן לא מיפלגי אלא בהא למודיע לר׳ יוסי דלא כוותיה אבל מהיום כמהיום ולרבנן יש חילוק: **כרבי ס״ל.** דאמר לקמן גט הוא ופליג אדרבנן וקסבר מנאה הוא והוחיל ואסכמן לרבי דפליג לימא ר׳ יוסי נמי פליג דהא שמעינן ליה למיקל בתנאי: **דקתני כזה גט.** במילתיה דרבי: **למעוטי דר׳ יוסי.** היכא דלא אמר מהיום דיוק דקתני כזה משמע דכי האי גוונא הוא דמכשר אבל בלאו מהיום פסול: **דקתני כזה גט.** ר׳ יוסי גבי מנאי לקמן (עה:) ועל כרחך למעוטי מאי ולא תשכחן למעוטיה אי לאו דהא מיתה ולאחר מיתה ולשמועינן לעיל״ג דגבי מתנה כשר התם הוא דסבי קאמר ליה גופא מהיום ופירי לאחר מיתה אבל בגט כיון דלאו לשון מנאי הוא הויא ליה פסק מנאה פסק חזקה: (ו) **רבי יוסי מאי היא.** היכא קאמי כזה גט: **ר׳ יוסי לומר כזה גט.** מדהוה ליה למימר אם לא באתי כאתו ותנו ואמר כאן ותנו אם לא באתי כאתו ה״ק כאן עכשיו ותנו אם לא באתי: (ו) **ולך גרסינן: גיטו.** דשכ״מ כמתנתו: **מה מתנתו.** לעיל (דף קנ״ב:) אם עמד חוזר: **אף גיטו אם עמד חוזר.** ולא מיבעיא היכא דאמר אם מתי להא לא מת אלא מחילו לא אמר אם מתי אלא יהב לה גט סתמא אם עמד חוזר דמסתמא לדעתא דמיתה יהב לה והא לא מת: **אע״ג דלא אמר סתם.** כדתנן בהאומר בתקבל (לעיל סה:) רבי שמעון שזורי אומר אף המסורן כיון דאמר כאן אף על גב דלא אמר תנו לדעתא למיתה קאמר: **הרי עמד.** ובטל הגט מעליו: **שניתק מחולי לחולי.** ואין זו עמידה אלא אם כן נח נפשו לפותה שעה אחת: **על משענתו.** נשען על מקלו ועשוי חולה הוא. והא דנקט הלך לאו משום דעמידה היא דתילף מינה אם עמד אינו אלא קמשמע לן דעשמת דהלך הוא דבעי לומדנא אם מתמת מולי הרחמן או לא דהלך מילתא הוא ומת מחולי אחר והוא אמר (ו) מחולי זה: (ז) **הידך.** מי שלא הלך בשוק מסתמא אע״פ שניתק לחולי אחר נח נפשו מחולי הרחמן ולא בעי לומדנא:

מתנתו

הגהות הב״ח

(ו) רש״י ד״ה על משענתו וכו׳ והוא לאמר אם מתי ממולי זה:

מוסף רש״י

הרי זה גיטך אם לא באתי כו׳ אינו גט. ואם לאו לשון זקוקה ליכם (כתובות ב:) לשון מנאי הוא, כלומר אם לא באתי מכאן ועד ר״ח אינו גט, ואי אפשר שיבא בתוך זמן זה, הלכך מת בתוך הזמן ונראיה ליכם (לקמן עה:) דהא לא אמר שיהא גט אלא עד ר״ח מדם, והוא כבר מת ואינו יכול לגרש חזקה ליכם אם אין לו בן, אבל אי אמר מעכשיו יהא גט אם לא באתי עד ר״ח מדם ומת בתוך כך הרי זה גט ואינה זקוקה ליכם (ע״ז לז.). רבותינו התירוה להינשא. כלומ מלינה להסיח דאם לא נאמי (כתובות ב:) לשון על ג׳ בלא אמר מעכשיו, כאמן לאמר מעכשיו למיית, דאמתמא מעכשיו קאמר לה (לקמן עה:). **בי דינא דשרו מישחא.** שמן של עובדי כוכבים, ושיש ר׳ יהודה נשיאה שהיה בימי האמוראים, בן בנו של רבינו הקדוש, כדאמרינן בפסחים (ע״ז נ.) מפסמין ואזיל ר׳ יהודה נשיאה לפסחים דר׳ אפלאי מי (לקמן עה:). **כרי יוסי דאמר זמנו של שטר מוכיח עליו.** לא לאמם נכתב זמנו לומנו אם לא להודיע שמיום שכתיבה והמקיבה הוא מנהגה אם לא יבא לאותו זמן, הלכך אע״ג דלא כתב זה ניתן מהיום אם לא באתי כי כאמן דכתב מהיום דמי (כתובות ב:). **מהיום ולאחר מיתה גט ואינו גט.** ולא כרש״י ומוסף רש״י לעיל עמוד ב.

מסורת הש״ס

ג) כתובות ב: [לקמן עה:], ד) כתובות ב: [לקמן עה:] [ע״ז לז.], ה) כתובות ב: [לקמן עה:] [ע״ז לז. תוספתא פ״ה], ו) תוספתא פ״ה ע״ש קדושין עה: [לקמן עד:], ז) [לקמן עה:], ח) [לקמן עה:], ט) ר״ן ד״ה רבי מאי, י) שייך למתני׳, כ) שייך לקמ עב.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com